

Cirkelpunt

Noli Me Tangere

Yeshua

Nu is het tijd om te voltooien
wat toen begonnen werd,
om 't Licht niet te laten doven,
ons voor te bereiden op Uw komst.

Yeshua...

doorheen de eeuwen klinkt nog steeds jouw naam,
een spiegeling van Gods gelaat,
een blauwdruk van het vleesgeworden Woord,
een offerande voor elke ziel in nood.
In jou kwam het koninkrijk tot leven,
in jou werden twee tot Een.,
Voor zij die zagen met de ogen van het hart,
voor zij die liefhadden zonder maat,
was je de Teerbeminde,
Geliefde Meester,
Christus, Zoon van de Ene,
Metgezel en Vriend

Nu is het tijd,
om opnieuw te herinneren
hoe je sprak en hoe je keek,
hoe je bewoog in deze aardse sfeer;
wie je was en wat je deed en waarom je leed.
Nu is het tijd om te Weten
en te vergeten wat geleerd werd,
van schuld en zonde en boete zonder maat;
om het hart te openen,
Uw Wijsheid te horen
en te zien waar aller bestemming ligt.

Want een Gods Zoon is opgestaan
en toont ons de Weg tot 't Leven.
Het Licht straalt als nooit voorheen,
in Hem die Waarheid is
en Liefde geopenbaard.

Herinner je dan een Zoon te zijn
verloren in de woestenij van 't leven,
gebonden aan de wereld van brood en spelen,
Richt je op en sta dan stil
opdat 't Levensvuur ontkiemen kan
en jouw pad verlichten mag;
dat de zon mag oprijzen in je hart,
daar waar Liefde wacht....

Er was een tijd
dat je wandelde op deze Aarde
en vriend en vijand in beroering bracht,
dat jouw glimlach en peilloos diepe blik
in menigeen het Vuur ontstak,
en jouw helder Woord,
een zoete aanraking was,
een tinteling,
een stroom van Liefde ,
die zocht naar elk hart,
om te helen,
de pijn van eeuwen.

Er was een tijd
dat de grond waarop je liep
bij elke stap van Leven bruiste,
dat we neervlijden aan jouw voeten
en dronken uit jouw mond ,
dat we thuis kwamen in jouw hart
waar het plan van de Ene zich ontvouwde.
Het was een tijd
waarin de Geest ontwaakte
en de verlossing wenkte
voor iedere ziel in slavernij.

Er was een tijd
dat een Nieuw Bewustzijn zich openbaarde,
en 't 'herstel' werd aangekondigd voor elke mens,
Geroepen om te Weten
wat reeds lang vergeten was:
dat Liefde d' enige bestaansgrond is voor 't Leven
en 't Licht het ware Ademveld .

Toen ging Jezus met de twaalf heen en zette zich daar, precies tegenover de stadspoort neer.

En zijn discipelen zeiden: Zie, de wondere stad Jeruzalem; haar huizen zijn allen zo mooi, haar tempels en altaren zijn allen zo prachtig gebouwd.

En Jezus zei: De stad is de glorie van mijn volk Israël, maar, zie, de tijd zal komen, dat elke steen neergehaald zal worden en dat zij een aanfluiting zal worden voor de volkeren der aarde.

En de discipelen vroegen: Wanneer zal deze verwoesting komen?

En Jezus zei: Deze rondgang van menselijk leven zal niet voleind zijn als de legers van de overwinnaar zullen donderen aan haar poorten en zij zullen binnen komen en het bloed zal als water door de straten vloeien. En alle kostbare bouwsels van tempels, hallen en paleizen zullen vernietigd worden, of weggehaald worden om de paleizen en hallen van koningen te bedekken. Doch, deze dagen zijn nog niet nabij. Voordat deze komen, zult gij, ja, door de Schriftgeleerden en farizeeërs, de hogepriesters en de wetgeleerden, mishandeld worden.

Zonder reden zult gij voor de rechtbanken geslept worden; gij zult worden gestenigd; gij zult in de synagogen worden geslagen; gij zult als veroordeelden voor de leiders van deze wereld staan, en gouverneurs en koningen zullen u ter dood veroordelen.

Maar gij zult niet wankelen en gij zult voor waarheid en gerechtigheid getuigenis afleggen.

En wees in deze uren niet bezorgd over wat gij zult zeggen; daarover behoeft ge niet te denken.

Want, zie, de heilige adem zal u overschaduwen en u de woorden, die ge spreken moet, in de mond geven.

Maar het bloedbad zal voortgaan en de mensen zullen denken, dat zij, door u te doden, God een genoeg doen, en volkeren van verre en nabij zullen u om Christus' wil, haten.

En de mensen zullen kwade gedachten onder uw bloedverwanten uitstrooien en zij zullen u gaan haten en u ter dood laten brengen.

En broeders zullen vals zijn tegen broeders; vaders zullen naar voren komen en tegen hun eigen kinderen getuigen, en kinderen zullen hun ouders naar de brandstapels drijven.

Wanneer ge de romeinse adelaar in de lucht zult horen schreeuwen en zijn legioenen over de vlakke zult zien stromen, weet dan dat de verwoesting van Jeruzalem nabij is.

Dat dan de wijze niet wacht, maar vlucht. Laat hij die op zijn huis is, niet wachten om zijn huis binnen te gaan en zijn bezittingen te verzamelen, maar laat hem vluchten.

En hij die op het veld werkt, moet niet terugkeren, maar moet alles loslaten om zijn leven te redden.

En, in die dagen, wee, de moeders met kleine kinderen; niemand zal aan het zwaard ontkomen.

Het leed van deze dagen kan niet met woorden gezegd worden, want sinds God de mens op de aarde schiep, is iets dergelijks nog nimmer geschied.

De overwinnaar zal velen van de kinderen Abrahams wegvoeren als krijgsgevangenen naar vreemde landen en zij, die de God van Israël niet kennen, zullen over Jeruzalem' s hoofdwegen gaan, totdat de anti-Joodse tijden vol geworden zijn.

Maar wanneer het volk voor zijn misdaden gestraft zal zijn, zullen de dagen van leed eindigen; maar zie, de tijd zal komen, dat de gehele wereld zal opstaan als gladiatoren in een ring, en zullen willen vechten enkel en alleen om bloed te vergieten.

En de mensen zullen niet voor rede vatbaar zijn; zij zullen niet zien, noch wensen zij een reden te zien voor slachting, verwoesting, diefstallen, want zij wensen slechts oorlog met vriend of vijand.

De lucht zelf zal als overladen zijn met de walm des doods; en de pest zal onmiddellijk het zwaard volgen.

En tekenen, die de mensen nog nimmer gezien hebben, zullen in hemel en op aarde verschijnen; in de zon, en maan en sterren.

De zeeën zullen bulderen, en er zullen geluiden uit de hemel komen, die de mensen nooit zullen begrijpen, en dit alles zal benauwenis onder de naties en verslagenheid, veroorzaken.

De harten van de sterkste mensen zullen van vrees bezwijken in de verwachting van nog vreselijker dingen op aarde.

Maar terwijl de conflicten op land en zee zullen woeden, zal de vorst der vrede op de wolken des hemels staan en wederom zeggen:

Vrede, vrede op aarde; in mensen een welbehagen; en iedere man zal zijn zwaard wegwerpen en de volkeren zullen de oorlog niet meer leren.

En dan zal de man, die de kruik draagt, voortgaan over een hemelse ark; het teken en de signatuur van de zoon des mensen zal staan aan de oostelijke hemel.

De wijzen zullen dan hun hoofden opheffen en weten dat de verlossing van de aarde nabij is.

Vóórdat deze dingen zullen komen, zie, valse christussen en arme misleide profeten zullen in vele landen opstaan. En zij zullen tekenen doen en een massa machtige werken; en zij zullen de velen die niet wijs zijn op een dwaalspoor brengen; en velen van de wijzen zullen ook bedrogen worden.

En daarom zeg ik u nog eens: Wanneer de mensen zullen zeggen: De Christus is in de woestijn, ga er niet heen. En wanneer zij zeggen: De Christus is bij de geheime inwijding, geloof het niet, want wanneer hij komt, zal de wereld weten, dat Hij gekomen is.

Want zoals het morgenlicht uit het oosten komt en tot in het westen schijnt, zo zal de komst zijn van de eeuw van de zoon des mensen.

De goddelozen der aarde zullen wenen, wanneer zij de zoon des mensen in kracht zullen zien neerdalen op de wolken des hemels.

Neem u in acht, O, neem u in acht. Want gij weet niet het uur noch de dag waarop de zoon des mensen komt. Laten uw harten niet overbelast zijn met de dingen van de zinnen, noch met de zorgen des levens, opdat die dag niet kome en u onvoorbereid vinde.

Wees waakzaam bij elk jaargetijde en bidt dat gij de Heer met vreugde en niet met verdriet zult mogen ontmoeten.

Vóórdat deze dagen zullen komen, zal onze Vader-God Zijn boodschappers uitzenden, ja, tot aan de uit-
hoeken der aarde, en zij zullen zeggen:

Bereid u, O, bereid u; de vorst des vredes zal komen en is nu komende op de wolken des hemels.

Toen Jezus aldus gesproken had, ging hij met zijn discipelen terug naar Bethanië.

Uit: Het Aquarius Evangelie van Jezus de Christus
Levi Dowling

'Telkens wanneer gerechtigheid in verval raakt en ongerechtigheid hoogtij viert, dan, O Arjuna, openbaar Ik Mijzelf.

Om de rechtvaardigen te beschermen, om de bozen te vernietigen en om de Leer en de Wet te vestigen, word Ik van tijdperk tot tijdperk (Yuga) wedergeboren.

Hij die Mijn goddelijke geboorte en handelingen aldus kent,

hij komt tot Mij'

Bhagavad Gita, IV,7,8

Wij geloven in de zevenvoudige universele geest Gods, de Leven-Schenker
voor allen die getrouw zijn aan het innerlijke Licht.

Die immer in de wereld verschijnt en elke zoekende ziel verlicht.

Wij geloven in één universele Broederschap,
verwekt door de Geest, het Vuur Gods.

Wij zien uit naar de universele Christus en het Koninkrijk der Hemelen,
waarin de rechtschapenheid woont.

En naar de heilige stad met de twaalf poorten,
waarbinnen de tempel en het altaar Gods zijn.

Zo binnen, zo buiten, gelijk in het grote, zo ook in het kleine.

Gelijk in de hemel, zo ook op aarde.

Wij geloven in de reiniging der ziel door vele geboorten en ervaringen;
in de Opstanding uit de doden en in het eeuwige Leven der rechtvaardigen;
in de Eeuwigheid en de Vrede in God voor immer. Amen.

Evangelie van de Heilige Twaalven

<http://youtu.be/YZDDxbuKUXI>

When the cold of winter comes
Starless night will cover day
In the veiling of the sun
We will walk in bitter rain
But in dreams
I can hear your name
And in dreams
We will meet again
When the seas and mountains fall
And we come, to end of days
In the dark I hear a call
Calling me there
I will go there
And back again

Een schip ligt aangemeerd
aan d' oevers van het hart
Een roep wordt gehoord,
de zeilen gehesen

Kom, het is tijd
't lange wachten wordt beloond
laten we ons dan spoeden

Daar verrijst de brug in 't stralend licht
Door het zelfoffer voltrokken
leidt zij nu naar d' andere oever.

Het hart is in rust
De wateren roerloos
Het gouden licht wenkt

Niet meer omkijkend
Vergetend wat was
opent zich de poort tot 't Leven

Kom dan en verheug je,
want lang was de weg
langs aardse dalen
en steil het pad op de berg
Wees welkom
Kind van de Zon
je wordt verwacht

Daar klinkt dan het Vreugdegeschal
om wat verloren was en opnieuw gevonden
om wat verdeeld was en opnieuw geheeld
Door 't louteringsvuur ben je 'geworden'
Met Licht en Liefde word je bekleed

Een Zoon is opgestaan
Een Mens herboren
tot Heil van allen...

(M)cirkelpunt

Al vanaf het moment dat we geboren worden, zijn we onderweg naar de dood. Alles wat bestaat, is opgenomen in de maalstroom van verandering. Verandering is het enige wat onveranderlijk is. Dat kunnen we elke dag zien.

Iedereen zit in de wachtkamer van de dood. Eens is het onze beurt. Misschien zijn we daar liever niet mee bezig en hebben we allerlei uitvluchten bedacht om niet over de dood te hoeven nadenken. We kunnen immers nog altijd een reis maken, uitgaan, grappen maken, een verjongingskuur ondergaan, een feest organiseren, carrière maken of nog eens verhuizen. Maar de dood kan niet ontvlucht worden, en geboren worden is maar al te vaak het begin van veel ongemak.

Geboorte en dood horen bijeen, zoals hemel en aarde, dag en nacht, wit en zwart, man en vrouw. Het zijn twee verschillende toestanden van de voortdurende stroom van verandering, twee poorten van hetzelfde gebouw: leven. We kunnen het gebouw niet door een van die twee poorten verlaten, want de uitgangspoort is tevens de ingangspoort.

Als we zonder oordeel naar die poorten kunnen kijken, verdwijnt de behoefte om de klink van een ervan nog aan te raken. Beide poorten geven immers toegang tot de dubbele roltrap van het leven, waarin onwetendheid en begeerte ons meer verdriet dan vreugde bezorgen. Iemand willen worden is de rode loper uitgooien van korte vreugde en lang verdriet. Iets koste wat kost willen bereiken is een trap bestijgen die nergens op uitkomt. Zoals een klimtouw dat naar de hemel wordt geworpen niet rechtop blijft staan, zo zal geen enkel verlangen tot klimtouw kunnen dienen om een eeuwige hemel van geluk te bereiken. Verlangen is het snoer van onwetendheid, dat door de kralen van talloze levens geregen wordt, van geboorte naar dood, van dood naar nieuwe geboorte. Zo trekken we als een blinde reiziger door de kringloop van het bestaan, zoekend en tastend naar nieuwe vormen van leven. Wie zijn we eigenlijk? Wie ben ik? Wat ben ik? Wie of wat wordt er geboren en wie of wat sterft er? Steeds weer van de ene oever naar de andere oever van een rivier zwemmen is vermoeiend. Maar ook al zij wij moe, het water stroomt door.

Bevrijding wordt verkregen door de poorten van geboorte en dood achter ons te laten, door te ontdekken wat voorbij leven en dood is, voorbij vreugde en verdriet, voorbij geest en stof, voorbij worden en zijn. De onbevredigde geest zal steeds iets anders verlangen. En dat verlangen stuwt ons voort in eindeloos worden, naar nieuwe levensvormen, waarbij het oorspronkelijk gelaat telkens weer vergeten wordt. Zoals een olielamp blijft branden door er olie bij te gieten, zo blijven we geboren worden en sterven we zolang de olie van verlangen wordt aangevuld. Verlangen schept hemelen en hellen, ervaringen voor en na de dood. Zo zijn we onwetend de schepper van ons eigen leven, ons eigen lot, onze eigen omgeving. En zoals de wolken door de lucht drijven, zo drijven wij maar voort van geboorte naar dood, van dood naar nieuwe geboorte.

We zijn vergeten wat we werkelijk zijn. Licht in licht. Volmaakte liefde, nimmer geboren en nimmer gestorven. Het spel van de natuur golft maar door, zoals de golven van de oceaan. Talloos zijn de mogelijkheden om in dit onmetelijke heelal ervaringen op te doen. Talloos de mogelijkheden om in de spiraal van worden te sterven en herboren te worden. Totdat het besef doordringt dat wat we werkelijk zijn nooit geboren is. Hoe zouden we dan kunnen sterven? Alle levensvormen rusten in die ene, onmetelijke geest. Onkwetsbaar zijn we naar onze oorspronkelijke natuur, de onbewogen beweging van al wat is. Laten we ons niet vereenzelvigen met de wolk voor de zon. We zijn het licht! Het licht van alle werelden! De vis in het water die dorst heeft, moet nog gevonden worden.

Om de dood te overwinnen, zullen we bereid moeten zijn te sterven vóór de dood. Dan word "ik" niet meer herboren. Als alles sterft wat ik niet ben, vallen de poorten van de geboorte en dood uiteen. Ze blijken lege ruimte in lege ruimte te zijn. Om geen levende dode te worden, is het wijs om het verleden te begraven in het nu en geen verlangen meer te hebben naar een leven na de dood. Want verlangen is de timmerman van onze nieuwe geboortewieg en de schrijnwerker van onze doodskist. Tegenstellingen zijn wat ze zijn. Ertegen ingaan heeft geen enkele zin. Als we eraan leren sterven, kan er geen ik meer tussen geboren worden. Wie zelf oplost, heeft alle problemen over geboorte en dood opgelost. Dan is er absolute helderheid. Volkomen presentie in alle geboren worden en sterven. Vuur is niet in staat het te verbranden, water niet in staat het te verdrinken, lucht niet in staat het wijder te maken, aarde niet in staat het te doen wortelen.

Uit : Een land zonder pad stromend als water
Marcel Messing

Er is met u gesproken over de discipelen en de toehoorders. Over hen, die waarlijk het Pad van Verwerkelijking bewandelen willen en zij, die innerlijk eigenlijk niet willen, maar slechts geïnteresseerd zijn.

U weet dat de opgave voor de mens op deze aarde is: een terugkeer tot het Zoonschap Gods.

Wij zouden u willen vragen: wat stelt u zich eigenlijk voor van zulk een Zoon Gods?

Denkt u dat hij een goede volgeling van één of andere Meester moet zijn?

Denkt u dat hij een goede leerling van één of andere Leraar moet zijn?

Waar houdt nu voor u (in uw denken) het discipelschap op om over te gaan in het Zoonschap?

Ziet u enig verschil tussen discipel of leerling en de Zoon des Vaders?

Het gaat hier waarlijk om een principiële vraag.

Indien u er genoeg mee neemt een gehoorzame, toegewijde leerling of discipel van een voorganger te zijn, dan bent u nog niet gekomen tot de ommekeer van het Zoonschap.

Zolang u slechts voortgaat op aanwijzingen van de meester of leraar, kan er wellicht met betrekking tot die leraar over een Zoonschap gesproken worden, maar niet met betrekking tot u!

De wereld is vol met mensen die slaafs, of gelovig een leraar volgen. Dat kan voor een beginstadium uiterst nuttig, leerzaam en heilzaam zijn, maar er komt een moment waarop de toehoorder discipel, en de discipel Zoon moet worden.

Er zijn drie stadia te onderkennen in het leven van de zoekende mens:

Ten eerste: een geïnteresseerd toehoren.

Ten tweede: een gelovig, strevend discipelschap van één of andere meester of leraar.

Ten derde : het zelf worden tot Zoon des Vaders.

De overgrote groep van de wereldreligies bestaat uit toehoorders, en dan zijn er nog enkele groeperingen die kunnen bogen op een trouwe discipelenkring, maar zij, die kunnen zeggen: "Wij verzamelen Zonen des Vaders onder onze mensen" zijn met weinigen, als zij bestaan! De toehoorder filosofeert, studeert.

De discipel volgt trouw, gelovig, de weg die de Leraar of Meester hem wijst, de Zoon des Vaders heeft deze Weg IN zichzelf ontdekt, geëxploreerd en volgt hem dus van binnenuit, innerlijk alleen, uiterlijk soms met zijns gelijken.

Wij zouden graag willen dat u dit duidelijk onderkent, omdat wij geen misverstand willen zaaien. Wij willen niet dat u ondoordacht, louter op autoritair gezag onze aanwijzingen of voorwaarden opvolgt. Wij willen graag dat u trouwe, eerlijke, bewuste discipelen zijt,

maar wij willen niet dat uw discipelschap leidt tot instinctief fanatisme, zonder dat u de diepe grond van uw streven kent.

Een bezield leider kan van zijn volgelingen trouwe aanhangers maken, zelfs discipelen, die zijn aangegeven weg nauwgezet opvolgen. Hij is daartoe in staat door zijn persoonlijk gezag, door zijn overtuigingskracht en soms door zijn leefmethode.

Maar dat wil nog niet zeggen dat de discipel tot het Zoonschap gekomen is!

Het bewijs van het innerlijke Zoonschap ontvangt hij pas wanneer hij door meester of leraar wordt losgelaten en hij zelf verder moet gaan op de ingeslagen weg, louter op het eigen innerlijke gezag!

In zulk een mens is de uiterlijkheid overgegaan tot innerlijkheid. Hij is aan het laatste stadium van zijn zoekersweg toe en exploreert nu van binnenuit.

Dit is nu wat wij bedoelen met het Pad van Verwerkelijking. Alle uiterlijke declaraties zijn een automatisch, logisch gevolg van zijn innerlijke verwerkelijking.

Op dat moment zijn er geen problemen meer, geen overwegingen, geen zoeken naar een uiterlijke leraar. Er kan nog slechts het sympathiseren zijn met hen, die hetzelfde beogen en verwerkelijken.

Daarom zeiden wij: er zijn weinig bewegingen in de wereld, die deze Zonen bijeenvoegen, als die bewegingen er zijn!

Een mens die het Zoonschap bewerkt, daarmee bezig is, zoekt niet zijns gelijken, maar zoekt de zoekende zielen!

Een Zoon des Vaders durft innerlijk alleen te staan.

Misschien klinkt dat sommigen van u vreemd en hard in de oren, maar u kunt het aan de lijve nagaan.

Zodra u innerlijk een Kracht in uzelf bespeurt, voelt u zich niet meer alleen, maar dan verlangt u slechts naar geestverwanten omdat u hun zelfde instelling prettig vindt!

U zoekt dan een Krachtveld, een reine atmosfeer, omdat u die innerlijke Kracht wilt aanwakkeren. Dat is het allereerste begin van het Zoonschap: de eigen innerlijke Kracht ontdekken.

Deze innerlijke Kracht kunt u niet opdragen aan een uiterlijke meester of leraar, want dan wordt zij ingekapseld in het denken van deze leraar.

Die innerlijke Kracht moet u zelf ontplooien en hem aanwenden tot uw eigen omwending in het Zoonschap. Het gebeurt zo dikwijls dat mensen, die een innerlijke hunkering bezitten, deze gevangen geven aan een dogmatisch leider, aan een eierzuchtig of bezeten mens.

Wanneer onder invloed van een groep, of leider, of school uw eigen innerlijke hunkering en uw innerlijke

Kracht, die u wellicht voorheen kende, afzwakt, niet meer bezielend is, is er iets mis met uw levensinstelling en uw levensgewoonten!

Dan laat u zich mogelijk misleiden.

Voor alles willen wij dat uw innerlijke hunkering vrij blijft, zich vrijelijk beweegt en zich wendt tot datgene dat haar aantrekt. Dat is vrijheid!

Zodra wij deze hunkering gevangen nemen door ons denken, bent u onze gevangene! Hoezeer u ook tevreden zou zijn met dat gevangenschap.

Gevangenschap betekent stilstand. U komt dan niet verder dan het denkstramien van de groep of de voorganger.

Daarom is het nodig dat u over het hier besprokene nadenkt, het overweegt en het desnoods ontkent, omdat u zich er innerlijk niet mee in overeenstemming gevoelt.

Zo willen wij er ook naar streven dat er onderling een gedachteswisseling komt. Er moet een wisselwerking zijn en niet slechts het aanhoren en opstapelen van leringen. Die leringen moet u innerlijk verwerken en dat kan mede door gedachtenwisseling.

U in deze vrijheid te plaatsen is een risico voor een uiterlijke organisatie, daarom vermijden de religieuze groeperingen dit.

Men noemt het: het ondermijnen van het gezag of van de autoriteit. Er is altijd een uiterlijke wet waaraan de leden van een religieuze beweging zich moeten houden. Er zijn regels, die door het gezag zijn ingesteld.

Wij zeggen u: wij erkennen slechts de regels die u innerlijk onderschrijft, die u innerlijk aanvaardt als zijnde logisch en vanzelfsprekend op een spirituele weg. Alle regels moet uzelf kunnen verdedigen, funderen en verantwoorden.

Het moet zijn alsof uzelf de regels maakt, en niet de autoriteit of leraar. Een autonome levenshouding betekent zelf-autoriteit. En een zelf-autoriteit moet zelf kunnen beslissen. Wij spreken dus niet meer over zelf-autoriteit, maar wij plaatsen u er middenin, wij stellen u voor het feit van deze zelf-autoriteit. Wat u hiervan dan realiseert tekent u als mens, als zoeker.

Bewustzijnsstaat is levensstaat was een gezegde van de Jan van Rijckenborgh. Om die levensstaat te demonstrenen moet uw bewustzijn vrij zijn om zich te kunnen ontplooiën. Een levensstaat binnen een gevangenis bewijst niets. Integendeel: lange gevangenschap maakt de mens tot een levensschuw individu.

Iemand die een groot deel van zijn leven in een klooster heeft doorgebracht staat vreemd tegenover het leven, heeft zelfs grote moeite om het magisch stempel van het klooster kwijt te raken. Zo is het precies met hen, die jarenlang gebonden zijn of waren aan een

magisch, religieuze beweging. Eenmaal uiterlijk los, moet men nog innerlijk loskomen. Men moet opnieuw beginnen met zijn ware zelf te ontdekken.

Want dit ware zelf is gevangen genomen, geketend, en tot levensangst gekomen.

Zij, die waarlijk het Zoonschap willen beërven, moeten hun ware innerlijke zelf opdelven.

Hun denken moet zich vrij gaan ontwikkelen, hun gevoelsleven moet zich vrij kunnen hechten aan hetgeen voor hem aantrekkelijk is. De kluisters van de gevangenschap moeten uiterlijk, maar vooral innerlijk worden geslecht.

Toehoorder zijn kan iedereen, ook de gevangene; discipel worden kan de mens, die wederom in staat is tot het herkennen van de Waarheid. Maar Zoon Gods worden kan slechts hij die het discipelschap van de innerlijke God durft aanvaarden op gezag van de zelf-autoriteit.

De woorden: "Ik kan niet" worden altijd gesproken door de mens, die zijn eigen innerlijke God, of innerlijke Kracht niet kent. Of door hen, die zwak van hunkering, zwak van wil en gemakzuchtig zijn.

Wanneer Christus zegt: "Niemand komt tot den Vader dan door Mij", wil dat slechts zeggen: Niemand komt tot den Vader dan door Mij, de Logos, het Levende Woord.

Iemand die de historische Christus aanbidt kan deze woorden slechts verwarren met het gezag van een uiterlijke autoriteit. Deze logos, dit Levende Woord, is de Oer-trilling uit het goddelijke Al. Niemand komt tot den Vader dan door dit Levende Woord, dan door deze trilling des Almachtigen.

Die trilling is om u en in u, want Hij zegt: "Ziet, Ik ben bij u ten allen tijde!"

De enige opdracht van de berouwvolle mens is: zich wederom te verenigen met deze Oertrilling, om hierdoor tot den Vader terug te keren, terug te trillen.

Alles is trilling, ook de terugkeer tot den Vader, ook de omwending in het Zoonschap Gods.

De innerlijke Kracht die zich in u manifesteert is een trilling en u kunt zich daarmee verheffen, u daarmee

omwenden. Zodra u hiermee bezig bent, omdat u niet anders kunt, bent u doende over te gaan van een discipelschap naar een Zoonschap.

Wij kunnen van u slechte discipelen maken, in de beste zin van het woord, d.w.z. in vrijheid en zelf-autoriteit. Zonder uw denken en gevoelen gevangen te nemen. En dan hopen wij dat zulk een vrij discipelschap u aanmoedigt om te doen hetgeen Christus' discipelen deden: uit te gaan en het Woord te verkondigen!

Uit te gaan en de Oertrilling door uzelf uit te dragen als een bewijs dat de Vader bestaat. U moet zelf Logoï, Woord-dragers worden.

Iedere discipel die niet zelfstandig denken en gevoelen kan, maar zich bepaalt tot reacties binnen een bepaald dogma, is geen discipel, maar een slaaf. De slaaf ziet wat de meester doet, maar hij weet niet waarom!

Slechts de Zoon kent de werken zijns Vaders, omdat hij er deel aan heeft.

Wij zullen niet rusten, voordat wij bemerken dat onder u discipelen zijn, die het Zoonschap beërven. Want dan pas bereikt u het Doel: de Thuiskomst bij den Vader. Zo u hier onophoudelijk naar hunkert zal de verwerkelijking u niet onthouden worden.

Houdt u steeds verborgen in de Diepe Vrede van Bethlehem, opdat de Zoon Gods in uw grot des harten geboren worde!

Henk Leene

Ieder van ons op aarde heeft een 'schuld' af te lossen op grond van de wet 'wat een mens zaait zal hij ook oogsten' (Galaten 6:7), in het Oosten 'de wet van oorzaak en gevolg' (karma) genoemd.

Zolang we nog leven volgens de wet van zaaien en oogsten, en de kracht van liefde, barmhartigheid, mededogen en vergeving nog niet kennen en beoefenen, zijn we een schuldenaar. Zo zal de ene mens een hoge 'schuld' hebben en de andere een lage. We staan bij elkaar en bij God, de 'geldschieder' in de schuld. Wij hebben allemaal 'rekeningen' te vereffenen, zijn net zo lang aan de wet van zaaien en oogsten gebonden totdat we ontwaken aan onze ware essentie, die liefde is.

Als een verloren zoon dwalen we door de wereld. We worden geboren en sterven, verschijnen en verdwijnen, gebonden aan het wiel van geboorte en dood, in de Veda's *samsara* genoemd. Hoeveel ouders hebben we al niet gehad? Hoeveel kinderen? Hoeveel families? Wie zijn onze broers, wie zijn onze zusters? We treuren om een verwante die sterft of iemand anders die ons dierbaar is. Maar talloze keren stierven we zelf, zonder het Zelf, het Al, te realiseren. Zonder ook te beseffen dat iedere korrel zand op aarde de as bevat van ontelbare gestorvenen. As, die ons bijna dagelijks in het gezicht waait.

Ons leven is een gift, een geschenk. Schuld wordt pas gemaakt als we dit vergeten en losraken van de bron, als we ons een pseudo-identiteit toe-eigenen en menen een 'ik' te zijn, als we gehecht raken aan de vruchten van onze handelingen.

Goddelijke Liefde stijgt boven de wet van zaaien en oogsten uit, ontnemt iedere groeikracht aan het zaad van oorzaak en gevolg.

Uit 'Het huis op een de rots gebouwd'
Marcel Messing

“Ik echter schreef Pymanders weldaad in mij, en toen ik daarvan geheel vervuld was, kwam er een opperste vreugde over mij. Want de slaap van het lichaam was de nuchterheid van de ziel geworden, het sluiten der ogen het waarachtig schouwen, het stilzwijgen werd mij tot een zwangerschap van het goede, en het uitdragen van het woord tot vruchtbare werken des heils. Dit alles is tot mij gekomen, omdat ik van Pymander, mijn gemoed, het uit-zichzelf-zijnde wezen, het woord van den beginnen ontvangen hebt. Zo ben ik nu vervuld van de goddelijke adem der waarheid. Daarom richt ik met geheel mijn ziel en met al mijn krachten mijn lofzang tot de God de Vader”

De Broederschap van de heilige Graal is een priesterschap die zich bij en in alle gnostieke groeperingen openbaart, om het universele prana Gods, het water des levens, het water van de levensrivier die ontspringt uit de troon Gods en die van het Lam, in twee geconcentreerde, magisch geprepareerde toestanden over te dragen aan hen die bereid zijn het te ontvangen en eruit te leven.

De Broederschap van de heilige Graal wordt door alle tijden heen gevormd door hen die ook wel “de wachters aan de grenzen” worden genoemd: broeders en zusters die wachten, wachten op allen, totdat zij uiteindelijk zullen komen. Die zullen blijven wachten, tot ook de laatste pelgrim eenmaal de grens van de nieuwe levensstaat overgetrokken zal zijn.

Zij reiken de twee magisch geprepareerde krachten aan allen die eruit wensen te leven en die dus het prana Gods wensen te ontvangen als een voedend element. U begrijpt dat men er zich mee kan en zal voeden, indien het stelsel ernaar hunkert en hongert, omdat het het nodig heeft. De kandidaat die dit brood ontvangt, bewijst dat hij eruit leeft. Anders zou hij het niet nodig hebben.

Ten tweede kan men het prana des levens ontvangen als wijn. Het brood van de heilige Graal voedt de nieuw-mystieke mens, de mens die het nieuwe leven toegewijd is. De wijn stelt het magische aanzicht: naast het nieuw-mystieke aspect van de volkomen toewijding, stelt zich het nieuw-magische aspect van de volkomen, actieve dienstbaarheid. Zij die alzo de Graal ontvangen mogen, in zijn tweevoudigheid, zij gaan het pad van toewijding en dienstbaarheid. Als er dan ook in Openbaring 22 staat: “Hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, helder als kristal, voortkomend uit de troon Gods en die van het lam”, dan wordt hiermee de tweevoudige Graal bedoeld: het prana als voedsel en het prana als redding brengend element.

De mens die gaat leven uit deze tweevoudige geconcentreerde Godsstroom, die onophoudelijk vloeit, is tezelfdertijd een zielenmens geworden. Het tweevoudige gnostieke licht heeft de roos in het geopende hart doen ontwaken en alle levensvloeien van het stelsel worden van dit licht doordrenkt, met alle eerder besproken gevolgen. Het licht breekt binnen in het hoofdheilgdom, na zijn weg via het hart en het bloed te hebben gevonden. Het doorgloeit het gehele ademveld en vangt aan met de transfiguratie van het astrale lichaam van de kandidaat.

Het uiterlijke aanzicht van het astrale veld van het Levende Lichaam kan gezien worden als een goudkleurig veld, vermengd met het violet van het zesde kosmische gebied. De leerling die in het tweevoudige gnostieke Lichtproces voortgaat, begint al spoedig in zijn ademveld deze goudkleurige straling van het prana des levens te vertonen. Vandaar dat de Bijbel getuigt van het gouden bruiloftskleed. Wie in positieve zin voortgaat op het pad des levens en de Gnosis nadert, ontvangt de astrale kwaliteiten van het astrale veld van het Levende Lichaam.

Deze lichtkrachten breken binnen in het hart, vermengen zich met het bloed, dringen opwaarts in het hoofdheilgdom en verspreiden zich rond het lichaam.

U begrijpt nu ook het woord van Openbaring 3, vers 18: “Ik raad u aan goud van mij te kopen dat in het vuur gelouterd is, opdat u rijk moogt worden.”

De goudkleurige straling is de gedaante die het veranderende astrale lichaam van de kandidaat begint aan te nemen.

De astrale mens van het gewone gecultiveerde genre heeft een vage nevelachtige, roodvioletkleurige vorm, omringd door een eivormige kring van pastelkleurig blauw. Over dit geheel sprankelen dan de gewone andere spectrale kleuren in allerlei nuances, zoals bij rimpelingen van een wateroppervlak.

Zij bewijzen waarmee de mens bezig is, de

hoedanigheid van zijn karakter, zijn gerichtheid, datgene waaraan hij denkt, alles waar zijn wezen op dat moment naar uit gaat. Iedere gedachte, begeerte, ieder werkzaam wilsobject vertoont in het ademveld een dienovereenkomstige kleurensprankeling. Daarom is de mens voor de waarnemer altijd een open boek.

Wanneer het ademveld van de kandidaat door de Gnosis wordt aangeraakt en hij uit deze aanraking gaat leven, ontvangt het ademveld een andere ondertoon: het wordt prachtig goudkleurig. Daarom let de waarnemer niet op wat iemand zegt, noch op de houding die hij aanneemt, maar of hij gnostiek uitgedrukt, inderdaad bezig is het gouden gewaad te weven; of zijn astrale gewaad inderdaad prachtig goudkleurig wordt en het blauw van het aurische wezen verdwijnt. Wanneer men dit verschijnsel waarneemt, zou men kunnen zeggen dat het aurische gewaad als het ware volkomen ondergaat in de gouden gloed van het brui-loftskleed.

Voorts vertoont zich, en dat is heel belangrijk, een vurig vlammend teken, corresponderend met het voorhoofd en de kruin van het hoofd: het derde oog; dit vurig teken, deze vurige vlam, overdekt het gehele schedeldak, van de kruin tot en met het voorhoofd. Dit nu is het teken van de Zoon des Mensen, waarvan Openbaring 7 spreekt. Er is hierin geen sprake van een mystieke aanduiding, maar van een wetenschappelijk feit. Het is het teken van de nieuwgeboren ziel, van de leerling die het hart opent voor de Gnosis. Als het prana des levens bij hem kan binnentreden en dit zich dan vermengt met de levensvloeistoffen, kan het doorstoten naar het hoofdheilighdom. Als de leerling volhardt, en een wachter bij zijn gedachten zet, dan begint deze vurige vlam zich al spoedig te manifesteren: het teken van de Zoon des Mensen. Het is het vurige teken van een nieuwgeboren ziel, de gouden wonderbloem.

Als dit teken zich begint te vertonen, de leerling zich begint te hullen in zijn nieuwe zielengewaad, dan is er reeds een directe binding tot stand gekomen tussen de kandidaat enerzijds en het nieuwe astrale veld van het Levende Lichaam anderzijds.

Er bestond uiteraard al een binding tussen het gnostieke astrale veld en het hart van de mens, maar nu ontwikkelt zich ook een directe binding tussen dit veld en het hoofdheilighdom, tussen het astrale veld en de gouden roos.

De mens die het teken van de Zoon des Mensen op het hoofd draagt, is dan ook een gered mens, verbonden met het eeuwige heil. Ook in zijn waakbewuste leven existeert de onverbreekelijke band met het levende heil. En als het derde oog, zoals men de gouden roos, de gouden wonderbloem ook wel noemt, zich ontwikkelt, dan is er sprake van een voortdurend schouwen in de zielenwereld, waardoor er voor de ontwaakte ziel geen duisternis meer hoeft te bestaan. Men noemt dit schouwen de gnostiek intuïtie. Het is het schouwen van de ziel en tegelijkertijd het uitbreken van de nieuwe rede, de nieuwe bewustzijnsstaat die daar verband mee houdt, omdat het centrum van het derde oog verbonden is met het pinealishersengedeelte. Dit geheel noemt men mystiek, bv in Efeze 6 “de helm der zaligheid”, terwijl de hermetische wijsbegeerte spreekt van “Pymander”.

Deze oerwijsheid is altijd met de mensheid verbonden geweest. Maar zoals de degeneratie van het oorspronkelijke en het waarachtige zich in de wereld van de dialectiek in alle opzichten openbaart, zo is dit ook het geval met deze oerwijsheid aangaande de helm der zaligheid. Denk bv aan militaire ruitersfiguren te paard. Op hun hoofd dragen zij een helm en op die helm een machtige pluim: een degeneratieve uitbeelding van de helm der zaligheid.

En wat zien wij met betrekking tot het hartheilighdom? Men behangt de borst met rijen ridderorden, ten teken van waardigheid en verdienste. Ook hier bewijst zich een absoluut verval van de aloude verlossingswijsheid, een vertoon van volslagen onwetendheid aangaande de oerwijsheid van het verleden, toen de mensheid nog wist van de onvergankelijke rijkdommen waarin het hartheilighdom lichtend gaat stralen. Dit stralen ontstaat zodra de mens die zich zijn afkomst en bestemming bewust geworden is, het hart opent voor de Gnosis en in totale zelfovergave de weg-terug, naar het eeuwige Vaderhuis gaat.

Het is goed dit eindresultaat als in vertrekking van zinnen te beschouwen, om tegen deze achtergrond de vreugdevolle wetenschap te bezitten: “Ik ben begonnen de weg des heils te bewandelen”. Als u nu maar dagelijks de elementaire eisen van het pad voor ogen houdt en er trouw naar streeft ze in uw leven tot

werkelijkheid te maken, dan kunt u zich reeds in het allereerste stadium ervan overtuigd weten dat er een draad is die u verbindt met het nieuwe astrale veld van het Levende Lichaam. Maar er is meer, veel meer. Want de slaap van het lichaam wordt de nuchterheid van de ziel. Daarom verplaatsen wij nu onze aandacht van de dagmens naar de nachtmens.

Wanneer het nieuwe centrum zich achter het voorhoofdsbeen begint te vestigen, het licht van de Gnosis daar begint te branden, de helm der zaligheid zich vormt en dus het teken van de Zoon des Mensen elementair is aangebracht; wanneer in overeenstemming daarmee het nieuwe goudkleurige astrale gewaad zich begint te manifesteren, dan komt de kandidaat, druk bezig met deze heilige weversarbeid, gedurende de slaap van het lichaam het nieuwe astrale veld binnen, om daar in de nieuwe zijnstoestand te worden geholpen en verder te worden geleid.

In de aanvang is er nog geen sprake van werkelijk bewust zielenleven, van een werkelijk ontwaakt zijn. Nee, in het begin is er nog slechts sprake van nuchterheid in de zin van jeugd en zuiverheid, een vrij zijn van stofbe-goocheling.

Als nieuwe kandidaten in het astrale veld van het Levende Lichaam aankomen dus in hun nieuwgeboren zielenstaat en dus in hun daarmee corresponderende astrale lichaam, dan zijn zij zintuigelijk nog lang niet in staat tot reageren. Zij zijn te vergelijken met pasgeboren kinderen en de Bijbel noemt hen “nog slapende zielen”. Daarom worden zij in het nieuwe astrale veld in een stralingsvolheid geplaatst. In hun jeugdige puurheid worden zij overgoten met de lichtkrachten van de heilige Graal, met de hoogste gaven die het Levende Lichaam schenken kan. U begrijpt dat dit lichtbad een grote en heerlijke uitwerking zal hebben.

De werkers van en in het nieuwe astrale veld behoeven hen ook niet los te laten als de nachtelijke uren voorbij zijn. Immers, er is de binding van het nieuwe astrale veld met de gouden roos, de binding met het derde oog, de wordende helm der zaligheid, de wonderbloem, met Pymander, die reeds tegelijkertijd tot stand gekomen is. Door middel van deze voortdurende, intuïtieve stroom kunnen de hogepriesters van de vernieuwing de betrokkenen bij voortduring verder helpen, dag en nacht. In die toestand nu kan het zijn dat een nog prille ziel uit de slaap van het lichaam ontwaakt en zich volstrekt niets herinnert van het bad des heils dat zij in het nieuwe astrale veld ontvangen mocht. Dat kan dan nog niet vanwege de niet-ontwaakte toestand van de ziel. Maar toch gaat dan blijken, hoezeer deze wel doorleefde, maar nog niet bewust ervaren stonde, *een zwangerschap van het goede in zich bergt*, zoals de Pymander het uitdrukt.

Want het lichtbad van de ziel streeft in die toestand bepaalde doeleinden na, waarop de kandidaat in het waakleven van het lichaam dient te reageren, en dat ook ongetwijfeld zal doen.

Dit lichtbad heeft onder andere tot gevolg dat er zeer krachtige impressies worden ingeëts in het nieuwe zich vormende astrale lichaam. Op de daartoe geschikte momenten komen de op deze basis in het astrale lichaam vastgestelde impulsen tot de kandidaat, via de draad van de gnostieke intuïtie of van binnenuit, via de werkingen van het astrale lichaam. Deze impulsen be-roeren hoofd, hart en bloedsstaat. De kandidaat heeft dan dikwijls de indruk dat hij opnieuw ontdekt wat hij reeds lang van tevoren wist; of hij handelt in overeenstemming met een reeds eerder genomen besluit, of op grond van een gesprek dat hij gevoerd heeft, al weet hij niet meer wanneer, waar en met wie.

Als u zo de reeks van waarheden van het 72ste vers van het boek Pymander benadert, dan zult u begrijpen waarom Hermes bij het overzien van deze waarheden uitroept:

Dit alles is tot mij gekomen, omdat ik van Pymander, mijn gemoed, het uit-zichzelf-zijnde werzen, het woord van den beginnen ontvangen hebt. Zo ben ik nu vervuld van de goddelijke adem der waarheid. Daarom richt ik met geheel mijn ziel en met al mijn krachten mijn lofzang tot de God de Vader:

“Heilig is God, de Vader aller Dingen.

Heilig is God, wiens wil zich voltrekt door middel van zijn eigen machten.

Heilig is God, die gekend wil zijn en gekend is door hen die Hem toebehoren.

Heilig zijt gij, die door het woord alles tot aanzijn hebt geroepen.

Heilig zijt gij, naar wiens beeld de alnatuur geworden is.

Heilig zijt gij, die door de natuur geenszins geformeerd werd.

Heilig zijt gij, machtiger dan alle machten.

Heilig zijt gij, voortreffelijker dan al wat is.

Heilig zijt gij, vergeven boven alle lof.

Aanvaard de reine offers, door het woord gewekt in mijn ziel en mijn hart, die zich richten tot u, o Onuitsprekelijke, o, Onzegbare, wiens naam slechts door de stilte kan worden genoemd.

Leen het oor aan mij die bidt dat ik nimmer zal verbroken worden van de Gnosis, de ware Kennis, die aan mijn kernwezen eigen is.

Neig u tot mij en vervul mij met uw kracht:

ik zal met deze genade het licht brengen aan hen van mijn ras die in onwetendheid verkeren, mijn broeders, uw zonen.

Ja, ik geloof en betuig met mijn bloed: ik ga tot het Leven en het Licht.

Wees geprezen, o Vader, uw mens wil mét u heilig maken, waartoe gij hem alle macht gegeven hebt.”

Uit de Egyptische Oergnosis 1

J. Van Rijckenborgh

Doch ik, die weg weet in het labyrint,
Laat mij niet door dwaallichten misleiden.
Ik houd de draad, die mij met de kern verbindt,
'k Zie rustig toe, waar and'ren doelloos strijden.

Ik speel geen rol op 's wereld praaltoneel.
Daarom schijn 'k nietig aan de ijd'le mensen
Toch jagen z'allen naar een deel van veel,
Mij is 't heelal, wat kan ik nog meer wensen?

Lao Tse

Aan dit 'einde van de eeuw' staat de mens voor de poort der gelegenheid en daar hij zijn eigen goddelijkheid gaat ontdekken zal hij het gebied van werkelijke waarden binnengaan en tot een zuiverder kennis komen van God. Hij staat tegenover het mysterie van de nieuwe geboorte en hij moet door die ervaring heengaan. Deze goddelijkheid in de mens moet tot geboorte worden gebracht in de enkeling zowel als in de mensheid en op die manier kan het koninkrijk Gods op aarde tot aanzijn worden gebracht.

De weg tot in het koninkrijk is universeel en de mens zelf is het symbool en de werkelijkheid.

Hij zoekt in alle mythen en symbolen van de wereld; hij leest en kent de geschiedenis van de Verlossers der wereld; tegelijkertijd moet hijzelf dezelfde geschiedenis opvoeren en de mythe tot een feit maken in zijn eigen persoonlijke ervaring; hij moet Christus kennen, hij moet tevens Christus stap voor stap volgen door de grote ervaringen heen van het inwijdingsproces.

Iedere inwijding wordt voorafgegaan door een reis; elk stadium en elke dramatische gebeurtenis komt aan het einde van de reis. De symboliek hiervan is duidelijk. Het betreden van het Pad is een bekende manier om de nadering te beschrijven door een menselijk wezen tot de mysteriën. Het is belangwekkend vast te stellen dat momenteel de hele wereld onderweg is. Iedereen reist, hetgeen een symbolisch proces is voor een innerlijke toestand van zoeken en bewegen naar een vooraf bepaald doel. Reizen per trein, per boot en met het vliegtuig is momenteel het lot van iedereen. Mensengroepen worden in vele landen van plaats tot plaats gebracht volgens economische condities en volgens bepalingen van het lot.

We reizen naar links en naar rechts. We zijn onderweg en verruimen onze horizon. Ook bereiden we ons voor op verruiming van het bewustzijn die ons in staat zullen stellen op twee gebieden tegelijk te leven, namelijk het leven dat op aarde geleefd moet worden en het leven dat we kunnen leven in het koninkrijk Gods. De mens bevindt zich in de eerste etappe van zijn reis naar het mystieke Bethlehem waar het Christuskind zal worden geboren en de eerste inwijding is momenteel voor velen een aanstaande gebeurtenis. Ook wordt iedere inwijding aangegeven door het uitspreken van een Machtswoord. De ingewijde hoort het, maar de rest van de wereld niet. Toen Christus door deze crises heenging, weerklonk er telkens weer een Stem en de klank die werd voortgebracht "opende opnieuw de poorten des levens".(...)

Grote Woorden in verband met de mensheid hebben weerklonken en hebben de nodige veranderingen tot stand gebracht en hebben een sterkte van ware

geestelijke waarde betekend voor de gevoelige mens. Het woord of klank voor het oude Azië van het verleden was TAO of de Weg. Het betekende de oude Weg die de Ingewijden van het verre Oosten gingen en onderwezen. Voor ons is de klank AUM die in onze Westerse taal verbasterd is tot AMEN. De oude geschriften van India beschouwen dit Woord als op bijzondere wijze de aanduiding van de goddelijkheid, van de geest des levens, de Adem Gods. Wat het nieuwe Woord zal zijn dat uit het Centrum zal voortkomen weten we niet, want zolang het ras niet gereed is zal het niet worden gehoord.

Maar er is een algemeen Machtswoord dat aan de mensheid zal worden toevertrouwd als wij van de geboden gelegenheid goed gebruik maken en door de nieuwe geboorte het koninkrijk binnengaan. Het is dit woord dat de verborgen ziel van de mens tot leven zal doen komen en hem tot een hernieuwde geestelijke activiteit zal aanzetten.

Naarmate de mensheid groeit in gevoeligheid, naarmate de aspiranten van de wereld in de vele godsdiensten door meditatie het vermogen aankweken de Stem te horen die alle andere stemmen kan overstemmen en naarmate zij leren de Klank waar te nemen die alle andere klanken tot zwijgen zal brengen, zullen ze, als groep, het nieuwe Woord waarnemen dat naar voren zal komen. Bij iedere inwijding van Jezus werd een teken gegeven; het was een teken dat in het bewustzijn werd opgetekend van hen die geen ingewijden waren. Iedere keer werd er een symbool of vorm gezien die duidde op de openbaring.

Christus zelf zegt ons dat aan het einde van de eeuw het teken van de zoon des mensen in de Hemelen zal worden gezien.

Net zoals de geboorte in Bethlehem werd ingeluid door een teken, het teken van de ster, zo zal die geboorte, waar naar toe de mensheid zich spoedt, eveneens worden ingeluid door een hemelsteken. De roep die opstijgt uit de harten van alle ware aspiranten naar inwijding is op prachtige wijze vervat in het volgend gebed:

*'Er is een vrede die alle begrip te boven gaat;
zij verblijft in het hart van hen die in het eeuwige leven.
Er is een macht die alle dingen nieuw maakt.
Ze leeft en beweegt in hen die het Zelf als Een kennen.
Moge die vrede ons zijn, die macht ons opheffen totdat
we staan waar de Ene Inwijder wordt aangeroept,
totdat we Zijn ster zien stralen'*

Wanneer dat teken wordt gezien en het woord wordt gehoord, zal de volgende stap het waarnemen van de visie zijn. Het Plan en de rol die de ingewijde erin te vervullen heeft worden hem getoond en hij weet dan wat hij moet doen. Van deze visie wordt gesproken als

'de visie van God', maar ze wordt aan de mens tot uitdrukking gebracht in termen van God's wil en de volheid van datgene wat God van plan is. We moeten ingewijd worden in het mysterie van die wil. De visie van God is de visie van God's plan. Niemand heeft ooit God gezien. De openbaring van God komt door de openbaring van Christus.

'Fillipus zeide tot Hem: Heer, toon ons de Vader, en het is ons genoeg? Jezus zeide tot hem: Ben ik zo lange tijd met ulieden en hebt gij mij niet gekend Filippus? Die Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh, XIV,8,9)

Christus openbaarde in Hemzelf de wil van God en gaf aan de mensheid een visie van God's plan voor de wereld, namelijk de komst van het Koninkrijk. Hij was God en het woord Gods kwam uit Hem voort. De mens leeft door de incarnatie van God in hemzelf. Wanneer hij door de poort van de nieuwe geboorte gaat kan hij het vlees verlossen waarin die goddelijkheid is gevangen en kan dan helpen bij de verlossing van de wereld. Ook voor het menselijk ras is er de crisis, de inwijding en de visie. Maar die visie is nooit van het gehele plan. Het is niet van de allerlaatste ervaring en ook niet van de peilloze vervulling. Daarvoor zijn we nog niet gereed. Christus zelf verkondigde de laatste openbaring niet, Hij zag en verkondigde de volgende stap voor de mensheid. De gebeurtenissen die direct voor ons liggen worden aangevoeld om dan later intelligent overwogen te worden; er is een moment van vooruitzien, een voorspellen van beweging en activiteit, van moeilijkheden en dienst en van de volgende zich ontplooiende heerlijkheid. Op de visie volgt dan, net zoals die op de inwijding volgde, een hernieuwde cyclus van beproeving en moeilijkheid. De onthulde waarheden en de geschonken openbaringen moeten worden uitgewerkt in de ervaring van het dagelijkse leven. Op de periode van exaltatie en van visie moeten momenten van assimilatie en beschouwing volgen. Tenzij men praktische ervaring heeft wat gekend wordt blijft het op de bergtop van openbaring. Iedere inwijding leidt tenslotte tot uitgebreidere dienst. De momenten op de bergtop moeten worden gevolgd door praktisch geestelijk leven. Het Zelf en het bereik ervan moet worden vergeten in dienst aan anderen. hier is geen ontkomen aan. Ieder hoogtepunt van succesvol bereiken wordt gevolgd door een cyclus van beproevingen. Elke nieuwe verworven openbaring moet worden aangepast aan de behoeften van een gespannen leven van dienst; inwijding sluit altijd in, hernieuwde beproevingen en verhoogd vermogen tot dienen.

uit: Van Bethlehem tot Golgotha/ Alice Bailey

Zo is het ook met de boom. Zolang zijn wortel verborgen is, loopt hij uit en groeit hij.

Wanneer zijn wortel zichtbaar wordt, verdort hij.

Zo is het met alles wat voortgebracht is in de wereld, niet alleen met het onthulde, maar ook met het verborgene. Zolang de wortel van het kwaad verborgen blijft, is hij sterk. Maar wanneer hij herkend wordt, wordt hij opgelost. Wanneer hij onthult wordt vergaat hij.

Daarom zegt het Woord: 'Reeds ligt de bijl aan de wortel van de bomen'.

Zij zal niet zo maar hakken - wat gesnoeid is loopt immers opnieuw uit - maar de bijl dringt diep in de grond totdat zij de wortel bloot legt.

Jezus trok de wortel van het gehele oord uit, terwijl anderen dat alleen maar gedeeltelijk deden.

Wat onszelf betreft:

laat ieder van ons graven naar de wortel van het kwaad in zichzelf en het met wortel en al uit zijn hart wegrukken. Het kwaad zal weggerukt worden als we het herkennen. Maar als we er onwetend van blijven, schiet het wortel in ons en brengt het zijn vruchten voort in ons hart.

Het beheerst ons en wij zijn zijn slaven.

Het neemt ons gevangen en laat ons dingen doen die we niet willen, en wat we willen, doen we niet.

Het is machtig omdat we het niet hebben herkend. Zolang het bestaat is het werkzaam.

De onwetendheid is de moeder van alle kwaad.

De onwetendheid zal uitlopen op de dood, want zij die uit onwetendheid voortkomen, waren noch zijn, noch zullen zijn.

Maar zij die in de Waarheid zijn zullen volmaakt zijn als de gehele Waarheid onthuld wordt.

Want Waarheid is als onwetendheid: zolang zij verborgen is, rust ze in zichzelf, maar wanneer ze onthuld wordt en herkend, wordt ze geprezen, aangezien ze machtiger is dan de onwetendheid en de dwaling. Ze geeft vrijheid.

Het Woord zei: 'Als jullie de Waarheid kennen, zal de Waarheid jullie vrijmaken'.

Onwetendheid is een slaaf, kennis is de vrijheid.

Als we de waarheid kennen, zullen we de vruchten van de waarheid in ons hart vinden.

Als we ons met haar verenigen, zal ze ons de vervulling (pleroma) brengen.

Uit het Evangelie van Philippus
Vers 123

Niets is zo schoon op aarde,
als Liefde, puur en rein.
Laat ons als godenzonen
elkaar tot zegen zijn.
Dat onze zang de Koning erel
Dat gans de zee in vreugd verkere!
Wij vragen...antwoordt gij!

Wat bracht tot leven ons weleer?
De Liefde.
Wat schonk ons de genade weer?
De Liefde.
Waaruit zijn wij geboren?
Uit Liefde.
En hoe gaan wij verloren?
zonder Liefde.

Wat was het dat ons leven doet?
De Liefde.
Waarom toch werden wij gevoed?
uit Liefde.
Wat zijn wij onze ouders schuldig?
De Liefde.
Waardoor zijn wij steeds zo geduldig?
Uit Liefde.

Wat doet ons overwinnen?
De Liefde.
Hoe kan men Liefde vinden?
Door Liefde
Waar treft men goede werken aan?
in Liefde
Wie smeedt de twee tot één tesaam?
De Liefde.

Laat helder nu allen,
de liederen schallen,
de Liefde ter ere.
Zij zal zich vermeëren
in onze Koning en Koningin.
Hun lichaam is hier, hun ziel vlood heen.

Als wij het beleven,
God zal ons geven
dat wij hen-die door liefdesmacht
werden gescheiden, met een grote kracht-
door liefdes vlam, in gelukkig pogen,
ook weer te zamen brengen mogen.

Dan zal in alle eeuwigheid,
dit grote leed
aan vele jongeren doorgegeven,
verkeren tot vreugd,
al koste het duizend jaren tijd.

uit de Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis

De graal is het mysterie van de zich vernieuwende ziel
op weg naar de eeuwigheid.

De – innerlijke – graalprocessen werden in het verle-
den in kleurrijke symbolentaal beschreven.

Zij die eraan toe waren konden ze begrijpen. Voor de
anderen waren het schitterende verhalen die het ver-
langen naar hoger, beter leven konden voeden.

Wie op zoek gaat naar de Graal, moet in zijn diepste
innerlijk afdalen. Daar ligt het begin van zijn reis.

De vertroosting die uitgaat van de graal, schenkt de
pelgrim de vreugde van een groeiende authentieke
kennis, van Gnosis.

Uit Pentagram

Contact:

am.cirkelpunt@gmail.com

**Dat het Stil mag worden in je hart,
dat het Licht mag indalen
in de deemstering van de grot,
om te verwarmen, te verlichten
om de Vlam die wacht...
Moge je dan door dit Licht gedragen weten
midden de alledaagsheid van het leven,
opdat je vervuld mag worden door Zijn Vrede....
alle Goeds...
Vreugdevolle Kerst!
(M)cirkelpunt**